

ДЕЗІНФОРМАЦІЯ ВОРОЖИХ СИЛ ЗАСОБАМИ SMALL DATA

DISINFORMATION OF ENEMY FORCES WITH THE HELP OF SMALL DATA

На сьогоднішній день, в епоху цифровізації, інформацію не так легко приховати і все ще досить важко впевнитися в її правдивості. Вважається, що проаналізувати величезні обсяги даних на предмет правдивості/неправдивості є досить складним процесом, який досі не розв'язаний в повній мірі. Неправдива інформація може містити невідповідність в зв'язку з зовнішніми обставинами, без свідомого бажання заподіяти шкоду (misinformation), бути навмисно сфальсифікованою з ціллю ввести в оману (disinformation), або ж бути правдивою, однак, використаною в іншому контексті з ціллю заподіяти шкоду (malinformation). Неправдивість часто базується не на фактах, а на думці, хоча, у випадку malinformation, факти можуть подаватися у зручному контексті і можуть включати чутки, пропаганду, теорії змови та містики [1]. На рис. 1 представлена схема впливу на прийняття рішень різних видів інформації.

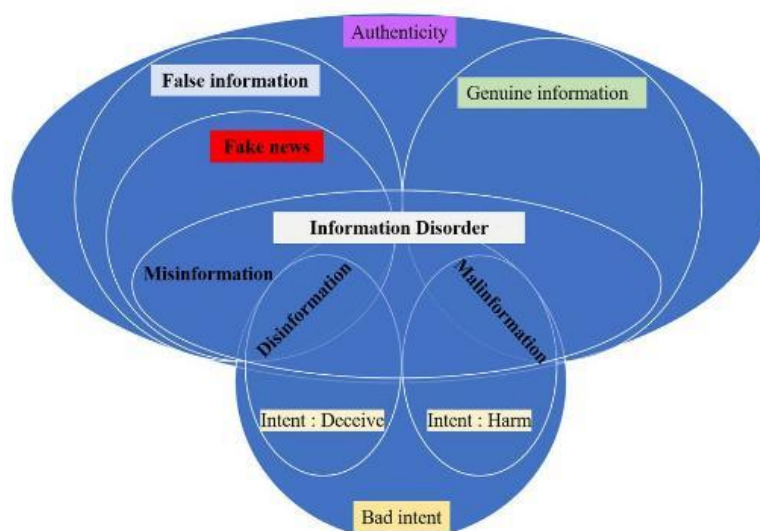

Рисунок 1. Види інформації та її вплив на прийняття рішень

Згідно [2] small data часто використовується в умовах дії різних обмежень, як-от часових, етичних, приватних, фінансових, безпекових та технічних. З іншого боку, small data має схильність до пропозиції кардинально інших рішень в системах підтримки прийняття рішень при змінні навіть незначного обсягу вхідних даних. Оскільки в реальних умовах дані можуть добуватися різними способами, а рішення, особливо в умовах динамічності, завжди приймаються з врахуванням певної невизначеності та нестачі інформації, то є можливість впливати і на якість цих даних, що погіршуватиме прийняття рішень противником. Small data, в цьому сенсі, дозволить робити процес поширення інформації в реальному часі швидше, що важливо для бойових умов, а також з меншими фінансовими і технічними витратами надавати доступ до інформації дуже фрагментарно та з можливістю легко ввести ворожі сили в оману. Практика дезінформації ворога замість тотального приховування інформації довела свою ефективність на практиці. Так, наприклад, німецькі війська 20 століття використовували принцип «60% правди+40% сильної дезінформації», де правдиві дані, в свою чергу, дозволяли сформулювати початкову довіру до їх джерела. Успішною виявилася

умовах українських реалій під час несподіваного для ворога звільнення Харківщини. Найпідступнішими ж даними є ті, які виглядають правдоподібно, однак такими не є, але їх правдивість немає можливості перевірити технічно чи за браком часу. В умовах обмеженості даних, навіть невелика порція інформації може бути дуже цінною, але якщо вона є неправдивою, то ворог прийматиме кардинально неправильні для себе рішення.

Література

1. Esma Aimeur, Sabrine Amri, Gilles Brassard. Fake news, disinformation and misinformation in social media: a review. https://pmc.ncbi.nlm.nih.gov/articles/PMC9910783/pdf/13278_2023_Article_1028.pdf.
2. Machine learning methods for small data challenges in molecular science. <https://pmc.ncbi.nlm.nih.gov/articles/PMC10999174/pdf/nihms-1979743.pdf>.